

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

L'homme nécessite une balance

(Omul are nevoie de o balanță)

L'importance de la foi

(Importanța credinței)

Data: 24.07.1983

Durata: 53'

(continuarea conferinței)

(ultimul paragraf al feței A)

- pentru că se continuă ideea -

Iată, de pildă, să presupunem că poți. Echilibrul este rupt. Există un dezechilibru. Ei da, dar acest dezechilibru este foarte, foarte benefic. De ce ? Pentru că personalitatea începe (...) să se curețe, să se purifice, să se ușureze, și așa o poți domina mult mai bine. Iar apoi îi veți da o fiertură, un pic de supă, dar deocamdată există un dezechilibru. În ce fel? Aveți palpitații, se petrec lucruri îngrozitoare... Sunteți speriați și încetați să poți. Trebuie să continuați!

(fața B)

De ce? Pentru că (tocmai) în primele zile personalitatea este revoltată. Este revoltată, nemulțumită și vă este foame, vă este sete... și intestinele chiorăie, sunt acolo tot felul de zgomote, de dureri... și inima... tot... Și trebuie să rezistați,

trebuie să-i spuneți personalității: «Taci din gură! Taci din gură!» (*râsete în sală, pentru că Maestrul spune acest lucru cu pronunția din sudul Franței, unde se află Bonfîn-ul*). «Trebuie să fii ascultătoare, supusă, cuminte, altfel o să te las să mori; n-o să-ți mai dau nimic de mâncare!» Și când i se spune asta, (personalitatea) este înspăimântată, pentru că știe că puteți face așa. (Dacă sunteți stăpânul,) o puteți lăsa să moară. Și atunci, ea continuă să riposteze așa două-trei zile, iar pe urmă se supune, se liniștește, se potolește și nu ne mai este foame. Ce curios! Nu ne mai este foame. Și puteți posti așa 40 de zile. Dar eu am găsit o modalitate/un mijloc de a posti 3 luni. Vreți să știți? Mâncând noaptea, puteți posti 3 luni. Cum de n-ați descoperit asta? – că doar sunteți inteligenți!

Afurisita de personalitate! Este utilă, dar dacă îi dăm prea mult, dacă ne ocupăm de ea, ajunge să ne domine; adică ea conduce tot, ea este cea care se pronunță și ajungem sclavi, s-a zis cu noi! Este necesar să ai personalitatea, dar ca servitoare, nu ca stăpână! Iar eu văd la milioane de persoane că personalitatea e stăpâna lor, iar ei sunt pe undeva, pe acolo, servind-o pe ea. Nu există servitoare mai bună decât personalitatea. Ca servitoare, nu e alta ca ea pe lume. Dar ca stăpână, nu există ceva mai rău decât personalitatea. Iată un sfat bun: trebuie s-o aserviți, s-o dominați. Dar în ce fel? Supraveghindu-vă, analizându-vă, fără-nctare; aruncând o privire pentru a ști, în fiecare clipă: oare personalitatea este cea care vă sfătuiește, vă îndeamnă să faceți ceea ce faceți, să spuneți ceea ce spuneți sau individualitatea? Eu v-am dat deja criteriul – (de fapt,) sunt multe criterii, dar există unul care le înglobează pe toate celelalte: Oare vreți pentru voi, numai pentru voi, binele îl faceți numai pentru voi/pentru binele vostru – sau și pentru binele celorlalți? Iată criteriul! Și puteți observa imediat, nu-i chiar așa de greu.

Cineva îmi spunea: «Dar, Maestre, nu știu ce e bine și ce e rău! Cum să deosebesc?» «Ia te uită! Ia te uită! Ia te uită!» - am zis. «Sunteți foarte în urmă, dacă nu știți ce e bine și ce e rău. Puteți să vă spuneți așa: “Aha, am să-i dau o

palmă cuiva!” Este bine s-o faceți? Dacă cineva vă spune: “Dă-ți o palmă, ție însuși!” “Aaa! Nu e bine!” Atunci nu e bine s-o faci celorlalți.» E un lucru care s-a spus deja, există o zicală: Ce ție nu-ți place, altuia nu face! Eu nu inventez nimic. Înaintea mea au existat înțelepți care au descoperit asta. Dar oare procedăm așa/în consecință ? Nu. A, asta îmi face plăcere mie. Și ceilalți ? Ce mă interesează! Asta e personalitatea. Și dacă lucrăm mereu cu personalitatea, vom fi legați fedeleș, înlănțuiți, îngreunați, sclavi... Nu putem merge în celelalte regiuni pentru a le vedea, a le contempla, a le atinge, și atunci rămânem un amărât, un nenorocit – furștri de furștra (???)! Bulgarii spun așa. Furștri de furștra! Chiar avernai-i ??? spun așa. Ce sunt „avernai” ? Sunt bulgari care s-au instalat aici în Franța; bogomili care, atunci când au fost alungați din Bulgaria, au venit aici. Esclarmonde de Foix. (*personaj mitic, prințesă catară, sec. XII-XIII – n.t.*) Trecem deseori prin Foix/credință, aici (*joc de cuvinte: “Foix”, ținut din sudul Franței și “foi”= credință se pronunța la fel – n.t.*). Dacă n-aveți credință...

Iată, deci, dragi frați și surori. De acum înainte nu trebuie niciodată să vă mai înșelați. (Trebuie) să știți să fiți implacabili față de voi înșivă. Când nu mai aveți iubire... sau... cineva care este vexat... Să presupunem că cineva este vexat din cauza unor cuvinte pe care le-am spus eu. Eu am toate drepturile. Cerul mi-a dat dreptul să vă spun multe lucruri. Că vă place sau nu vă place, nu trebuie să mă conformez personalității voastre. Eu lucrez întotdeauna apelând la individualitatea voastră. Când vă spun cuvântul lui Cambronne (*general francez care a luptat la Waterloo și care, somat să se predea, ar fi rostit faimosul cuvânt, extrem de vulgar, care a rămas legat de numele lui – n.t.*) - pe care de fapt nu-l cunosc, nu știu care este acest cuvânt și nu l-am rostit niciodată - atunci personalitatea voastră e furioasă, nemulțumită. Dar individualitatea voastră aplaudă: «O, mulțumesc, Maestre! Mulțumesc, îmi faceți bine, mă eliberați.» Pe cine să satisfac? Personalitatea voastră, care nu va fi niciodată mulțumită, orice-aș face? O știu prea bine: orice aș face! Așa stau lucrurile. Puteți face

personalității orice voiți, ea nu va fi niciodată recunoscătoare. Drept dovadă: a venit o soră care mi-a spus: «O, Maestre, m-a părăsit soțul!» «De ce? Ce-ați făcut? Cum v-ați purtat?» «I-am pregătit întotdeauna tot, găteam pentru el, îl desfătam cu mâncăruri bune, i-am dat tot, iubirea mea...» Atunci i-am zis: «Păi tocmai asta e! I-ați hrănit personalitatea, iar personalitatea nu este niciodată recunoscătoare. Nu trebuie să credeți că va recunoaște vreodată. Trebuia să-i hrăniți individualitatea, iar dvs. n-ați făcut nimic pentru a-i hrăni individualitatea. L-ați hrănit în pasiunile, în plăcerile lui, în delicii, i-ați hrănit stomacul... și iată rezultatele! Personalitatea nu este recunoscătoare! Iar oamenii nu știu asta. Individualitatea este recunoscătoare. Pe ea trebuie s-o hrăniți! Iar dacă personalitatea voastră este uneori rănită, mă părăsiți, nu mai veniți. Dar individualitatea o să vă tragă de urechi: «Idiotule, era spre binele tău, pentru eliberarea ta, pentru fericirea ta. N-ai înțeles nimic! Ești prea mic, mărunț...» Ei, da! Ei, da! Ei, da! Trebuie să raționați.

Iar altă soră vine și-mi spune: «O, Maestre, m-a părăsit soțul!» «Da? De ce? » «L-am iubit atât de mult! Am fost prea caldă.» «Tocmai! – am zis eu. Și unde s-a dus? » S-a dus la una din prietenele mele.» «Și ea cum e ?» «E rece.» «Tocmai. S-a dus să se mai răcorească!» Când suntem prea calzi, atunci e personalitatea. Individualitatea nu este atât de caldă, nu este nici glacială. E temperată!

Ce-o fi cu mine azi, de mă ocup de temperatură?

Ei da, dragi frați și surori. Da, da, da. Această pagină – Oh, là, là! Acum veți vedea, veți vedea, veți constata că putem restabili echilibrul. Sunt mulți care și-au pierdut echilibrul, asta știu: prin droguri sau prin (???) prin tot felul de lucruri. Și chiar când postesc, nu știu cum să postească și în ce condiții. Unii au vrut să postească aici. Ei bine, nu. Acesta nu este locul potrivit pentru a posti, pentru că atunci nu veți putea asculta conferințele, veți fi obosiți, somnoroși și chiar veți mirosi urât. Pentru că unii vă vor simți răsuflarea, care nu va fi tocmai (plăcută). Nu, nu e locul nimerit. Când vă veți întoarce acasă, veți posti cât vreți. Și mai trebuie să știți și cum să postiți. Eu am atins toate aceste

probleme/aspecte în trecut. De ce ? Pentru că ceea ce mă preocupă pe mine, nu este să vă ornez/mobilez intelectul, capul, să vă dau noțiuni, cunoștințe livrești, nu ! Este să răspund nevoilor voastre. Care sunt nevoile voastre ? Eu le cunosc. Care sunt dificultățile, suferințele voastre... De asta m-am ocupat întotdeauna: cum să rezolv problema nevoilor voastre. Iată diferența dintre Învățământul meu și multe alte cărți, care sunt atât de erudite, de științifice, de bogate. Da, dar ele nu vă explică în ce fel să vă rezolvați problemele, nevoile, suferințele, mâhnirile...

Balanța.

Și priviți: chiar acest bol care este pus în locurile unde se judecă – în tribunale. Dar nici măcar judecătorii n-au înțeles simbolul balanței. Unii judecători nici măcar nu știu să judece, nu știu să pună în balanță... Să fie dreپți. Asta e... Dreptatea se găsește în balanță. De pildă, când puneți exact aceeași greutate pe ambele talere. Asta e dreptatea ! Da, dar oare cunoaștem șmecheriile? Priviți un obiect de metal. El este întotdeauna polarizat. De exemplu un magnet : este întotdeauna polarizat. O parte este pozitivă, o parte negativă. Acum, dacă puneți o bucată de fier pozitivă la polul pozitiv, se resping. De ce? Iar dacă puneți pozitiv cu negativ, se atrag. Există atracție. Și nu știți... Când am fost în Egipt, am întrebat : «Știți cum au fost construite piramidele voastre?» Păi așa, și așa... Nu, nu, nu ! – le-am zis. Nu ! Cum au fost transportate aceste blocuri și îmbinate - fără ciment? Nu știau. Le-am spus : Uite, au existat Inițiați care cunoșteau polarizarea obiectelor, polaritatea, și schimbau polaritatea acestor pietre : în loc să se producă o atracție cu pământul... – pentru că asta e greutatea, această atracție crează greutatea... dacă e respingere, hop ! pietrele devin ușoare și își iau zborul în spațiu. Ca unii sfinți care levitau. Oho, se ridicau până în tavan! De ce? Pentru că exista în interior o schimbare de polaritate. În loc să fie negativi jos – iar pământul fiind pozitiv, să se creeze atracție – puneau negativ cu negativ și hop! își luau zborul. Așa schimbau Inițiații din Egipt polaritatea și atunci puteau transporta pietrele așa! (Când mă auzeau explicând) făceau ochii

mari (*râsete în sală pentru că Maestrul nu “nimerește” din prima cuvântul și inventează o formă hilară - “écarcassiaient” în loc de “équarquillaient” - pe care o folosește în mod voit, pentru amuzamentul asistenței.*) Ce de lucruri le-am revelat, acolo (în Egipt)! Chiar și ghizilor, care vorbeau, explicau... E formidabil ! Nu știau cum au fost construite piramidele !

Da, este în întreaga știință, despre care am început să vă vorbesc puțin ieri : să știi care e polarizarea ființei omenești. Cum este polarizată ? Să luăm bărbatul : el este pozitiv pe partea din față (a corpului) și negativ pe partea din spate. În același timp, partea dreaptă este pozitivă, mâna stângă e deci negativă. Este o cruce. Iar la femeie? Este negativă aici (pe partea din față), iar spatele este pozitiv. Mâna stângă este pozitivă și mâna dreaptă e negativă. Și atunci când salutăm femeile, strângem latura pozitivă cu latura negativă – și schimbul este bun. Apoi v-am vorbit de poziții. E un lucru scabros, delicat, nu vreau să vorbesc despre el... Cunosc multe lucruri fără să le fi practicat. Știința Inițiativă! (Sunt) 36 de poziții. Și cum se face dragoste! Oh, là, là, là! Și sunt multe cazuri foarte nocive, iar îndrăgostiții nu știu. E nociv. E negativ. Se declanșează alte lucruri, iar ei nu știu. Dar să lăsăm toate acestea! Oh, là, là! Simt că vreți să știți asta, vreți tare mult! Partea pozitivă, partea negativă...

Aș vrea să mai adaug câteva cuvinte despre personalitate și individualitate, pentru că, cu asta, vă dau o cheie: cum puteți fi foarte fericiți și foarte puternici și să învingeți. Da. Uite: când sunteți vexați, când sunteți mânioși, vă închideți – pentru că cineva v-a vexat. Analizați-vă! Veți vedea că vă otrăviți sângele, vă distrugeți sănătatea, vă micșorați bucuria și pacea. Nu merită! De ce să te otrăvești? “A, da, dar nu putem să lăsăm lucrurile așa!” Da, dar e preferabil, pentru sănătate, e preferabil să uiți de asta, să nu fii ranchiunos, să ierți. De ce? Pentru că veți simți în voi o bucurie, un triumf; toată ziua veți fi mândri. Iată un lucru simplu, dar nu v-ați gândit la asta. Toată lumea este mânioasă, furioasă... fără să analizeze cum acționează acest lucru asupra propriei lor sănătăți. Iar eu cunosc persoane care au făcut ulcer pentru că se aflau deseori în asemenea stări.

Și se îndreptau spre moarte... pentru că ulcerul nu se vindecă așa ușor. Ulcerul de stomac nu se vindecă ușor. Sunt mulți oameni care au ulcer și nu știu de ce au ulcer. Oh, là, là ! E preferabil să uiți. Trebuie să fii ca mine. Eu nu sunt ranchiunos, dar nu uit niciodată ce mi s-a făcut. Nu, nu sunt ranchiunos. Cum înțelegeți asta ? Spuneam și în Anglia. Spuneam ; nu sunt « spiteful » (*engl. « ciudos, răzbunător » – n.t.*) și mulți nu înțelegeau ce înseamnă « spiteful ». Dar nu uit niciodată ce mi s-a făcut. Dar nu sunt ranchiunos. Și, de fapt, asta e ranchiună, să nu uiți ! În fine, o spun ca să vă fac să râdeți. Iar voi nu râdeți niciodată! I am not spiteful, but I never forget what other people are doing to me. Nu sunt ranchiunos și sunt mândru de asta, mândru că nu sunt ranchiunos.

Așa, deci. Dacă m-ați înțeles, dacă rețineți asta, veți vedea cum va fi apoi viața voastră. Oh, là, là, là!!! Vă puneți trenul pe alte șine. Dar este simplu, e ușor! Doar că... de ce e greu? Pentru că nu știam, nu eram informați. Acum, că știți, gata, e ușor !

POFTĂ BUNĂ, dragi frați și surori !